

Boží pečeť a znamení šelmy II.

Texty na tento týden

Zj 12,6.14; Da 7,25; 2Te 2,3.4; Dt 6,8; Dt 11,18; Ex 20,8–11

Základní verš

„Kdo má jít do zajetí, půjde do zajetí. Kdo má zemřít mečem, musí mečem zemřít. Ted' musí Boží lid osvědčit trpělivost a víru.“ (Zj 13,10)

V patnáctém století byla údolí Kottických Alp na severu Itálie domovem valdenských, lidí odhodlaných zůstat věrnými svému chápání Bible. Pro svou poslušnost Kristu byli krutě pronásledováni. V roce 1488 byli valdenští v údolí Loyse pro svou víru vražděni římskou církví.

Další vlna pronásledování přišla v sedmnáctém století, kdy savojský vévoda poslal na jejich území armádu s osmi tisíci vojáky a požadoval, aby místní obyvatelé ubytovali jeho jednotky ve svých domovech. Udělali, o co žádal, ale byla to lest. Tento postup měl vojákům poskytnout snadný přístup k obětem. Dne 24. dubna 1655 ve čtyři ráno byl dán signál k zahájení masakru. Tentokrát byl počet obětí větší než čtyři tisíce. Záznam o této události se těžko čte ještě i dnes.

Historie se naneštěstí opakuje. Proroctví o „znamení šelmy“ hovoří o posledním článku v bezbožném řetězu náboženského pronásledování, který se táhne od věků. Tak jako při mnoha událostech v minulosti, i tento tlak v závěru dějin bude chtít každého donutit, aby se přizpůsobil určitému učení a vyžadovanému způsobu uctívání. Jako vždy, i v závěru dějin bude mít Bůh lidi, kteří se tomuto tlaku nepodvolí.

Osnova lekce

Tato lekce navazuje na studijní téma minulého týdne, které se týkalo věrnosti Bohu v závěru dějin. Tentokrát se blíže podíváme na prorocký výhled, který ukazuje na polarizaci světa – přijde den, kdy se bude muset každý rozhodnout, komu bude sloužit.

- Zj 12,6.14; 13,5: Proroctví o staletích vzpoury proti Bohu (neděle)
- 2Te 2,3.4.8–12: Boží varování před odpadnutím (pondělí)
- Zj 17,12–14: Satanova závěrečná strategie (úterý)
- Zj 13,16.17; 14,9.12: Znamení šelmy – koho budu uctívat? (středa)
- Ex 20,8–11: Sobota jako viditelný projev věrnosti Bohu (čtvrtek)

Budování společenství

- Podělte se ve skupině o to, co jste v posledním týdnu zažili. Jak vás tento prožitek ovlivnil ve vašem duchovním životě?
- Řekněte ostatním o situaci, kdy jste v poslední době vnímali výrazný projev Boží přítomnosti ve vašem životě. Vyjádřete veřejně Bohu své poděkování.

SMRTELNÁ RÁNA

A bylo jí [šelmě] dáno, aby mluvila pyšně a rouhavě a měla moc po čtyřicet dva měsíce. (Zj 13,5)

Žena pak uprchla na poušť, kde jí Bůh připravil útočiště, aby tam o ni bylo postaráno po tisíc dvě stě šedesát dní. [...] ¹⁴Ale tě ženě byla dána dvě mocná orlí křídla, aby mohla uletět na poušť do svého útočiště, kde ukryta před hadem byla zachována při životě rok a dva roky a polovinu roku. (Zj 12,6.14)

Bude mluvit proti Nejvyššímu a bude hubit svaté Nejvyššího. Bude se snažit změnit doby a zákon. Svátí budou vydáni do jeho rukou až do času a časů a poloviny času. (Da 7,25)

Osobní studium

Jak jsme již studovali, mocnosti představené šelmami ve Zjevení 13 a 14 ukazují na celosvětový systém falešného uctívání. Pojďme se na to podívat podrobněji.

Uvažuj o úvodních třech textech (Zj 13,5; Zj 12,6.14 a Da 7,25). Jak dlouho bude popsána mocnost vládnout a prosazovat své náboženské požadavky? O co všechno bude usilovat? S jakým výsledkem?

Šelma bude ve své činnosti pokračovat během předpověděného období dějin. V symbolických proroctvích, která udávají čas, se prorocký den rovná doslovnému roku. V Nu 14,34 čteme: „za každý den jeden rok“ zde je stanoven biblický princip stanovení času – den za rok. Jindy Bůh říká: „Ukládám ti za každý rok jeden den“ (Ez 4,6). Tento princip opakovaně prokázal svou přesnost při výkladu biblických proroctví předpovídajících čas, jako například sedmdesát týdnů v Da 9,24–27. Když vezmeme časové období uvedené ve Zj 13,5 (42 měsíců) a budeme počítat s třiceti dny v měsíci, dostaneme 1260 prorockých

dnů nebo 1260 doslovných let. (Starověké kalendáře měly pravidelně 360 dní v roce.)

Ve čtvrtém století římský císař Konstantin legalizoval křesťanství v celé říši. Když v roce 330 přesunul své hlavní město do Byzance, aby sjednotil východní a západní část své říše, v Římě chyběl vládce. Tuto prázdnotu zaplnil papež, který díky tomu získal velkou autoritu. Stal se nejen mocným náboženským vůdcem, ale také politickou silou, se kterou bylo třeba v Evropě počítat. V roce 538 římský císař Justinián oficiálně udělil římskému biskupovi roli obránce víry. Středověká církev měla velký vliv od roku 538 do roku 1798, včetně hrozného pronásledování, které bylo zmiňováno v úvodu lekce. Napoleonův generál Louis Berthier vzal papeže do zajetí v roce 1798, čímž se přesně naplnilo biblické prorocství.

Po strastiplném putování se papež Pius VI. pod dohledem Berthiera dostal až do Valencie, kde šest týdnů po svém příchodu zemřel. Smrt papeže zasadila politické moci Vatikánu velkou ránu, ale podle Zj 13,12 se smrtelná rána zahojila a svět o této moci později slyšel mnohem více.

Aplikace

Uvažuj o tom, jak úžasná jsou biblická prorocství a jak nám odhalují, že Bůh zná budoucí události. Co to říká o Bohu? Proč můžeme důvěřovat Hospodinovým zaslíbením, dokonce i těm, která se ještě nenaplnila?

ODPADNUTÍ

³Žádným způsobem se nedejte od nikoho oklamat, protože nenastane [příchod Pána Ježíše], dokud nedejde ke vzpouře proti Bohu a neobjeví se člověk nepravosti, Syn zatracení. ⁴Ten se postaví na odpor a „povýší se nade všecko, co má jméno Boží“ nebo čemu se vzdává božská pocta. Dokonce „usedne v chrámu Božím“ a bude se vydávat za Boha. [...] ⁸A pak se ukáže ten zlý, kterého Pán Ježíš „zabije dechem svých úst“ a zničí svým slavným příchodem. ⁹Ten zlý přijde v moci satanově, bude konat kdejaký mocný čin, klamná znamení a zázraky ¹⁰a všemožnou nepravostí bude svádět ty, kdo jdou k záhubě, neboť nepřijali a nemilovali pravdu, která by je zachránila. ¹¹Proto je Bůh vydáván do moci klamu, aby uvěřili lži. ¹²Tak budou odsouzeni všichni, kdo neuvěřili pravdě, ale našli zalíbení v nepravosti. (2Te 2,3.4.8–12)

Osobní studium

Co předpovídá Pavel na základě úvodního textu (2Te 2,3.4.8–12) o posledních dnech? Jaké poznávací znaky dává šelmě, moci působící proti Kristu?

Apoštol Pavel varuje křesťanské společenství před „odpadnutím“ od pravdy Božího slova. Znepokojuje ho zárodek odpadlictví, který byl v té době již přítomen v rané církvi. Ten během staletí postupně mohutněl a naplno se má ukázat v době před druhým příchodem Krista. Do církve se dostalo falešné evangelium, které bylo překroucením Božího slova.

Za tímto odpadnutím stojí satan. Je to skutečný „člověk nepravosti“. „Povýší se nade všecko, co má jméno Boží“ a „usedne v chrámu Božím“ (2Te 2,4). Tento „bezbožník“ však jedná prostřednictvím lidských institucí a skrze ně se snaží dosáhnout svých cílů. Poznávací charakteristiky popsané v Danielovi a Zjevení odhalují, že „malý roh“ z Da 7, šelma ze Zj 13 a 14 a „Syn zatracení“ z 2Te 2 představují totéž.

„Porovnání s Danielovým proctvím o rouhající se moci, která následuje po moci pohanského Říma [...] a s Janovým obrazným popisem šelmy podobné levhartovi [...] odhaluje mnohé podobnosti mezi těmito třemi popisy (malý roh, moc šelmy a člověk nepravosti). To nás vede k závěru, že Daniel, Pavel a Jan hovoří o téže moci [...] o papežství.“ (7BC 271)

Je mimořádně důležité pamatovat si, že biblické prorocství popisuje systém náboženství, které se zpronevěřilo Božím slovu a evangelium nahradilo lidskými tradicemi, které ho vzdálily od biblické pravdy. Bůh dává tato prorocství svým služebníkům z lásky a ve snaze připravit všechny na Kristův příchod.

Zároveň slouží jako pokárání odpadlických náboženských organizací, které se odchýlily od Božího slova – to však neznamená, že lidé v nich jsou špatní (viz Zj 18,4). Toto poselství je o systému, který oklamal miliony lidí. Přestože tito lidé žijí v omylu, Kristus je velmi miluje. A podle toho se k nim máme chovat.

Aplikace

„Jak byste chtěli, aby lidé jednali s vámi, tak vy ve všem jednejte s nimi; v tom je celý Zákon i Proroci“ (Mt 7,12). Jak musíme uplatnit tento princip, uvažujeme-li o šelmách zmíněných ve Zjevení 13 a 14?

SATANOVA ZÁVĚREČNÁ STRATEGIE

¹²Deset rohů, které jsi viděl, je deset králů, kteří se ještě vlády neujali, ale v jedinou hodinu přijmou královskou moc spolu se šelmou. ¹³Budou zajedno ve svých úmyslech a svou sílu i moc dají té šelmě. ¹⁴Ti budou bojovat s Beránkem, ale Beránek je přemůže, protože je Pán pánů a Král králů; ti, kdo jsou s ním, jsou povolání a vyvolení a věrní.“ (Zj 17,12–14)

Osobní studium

Průzkumy odhalují hlubokou nedůvěru ve státní instituce a vlády. Miliony lidí se ptají: „Kde je někdo, kdo je morálně způsobilý vést svět?“ Proroctví ve Zjevení identifikují šelmu jako mocnost, která bude pod záštitou spojené náboženské a politické moci silou, jež bude pravděpodobně plnit tento úkol.

Jak Jan v úvodním textu (Zj 17,12–14) popisuje závěrečné scény dějin země? Jaký kontrast je naznačen v těchto verších?

V této pasáži Jan uvádí tři důležité body.

(1) Politické mocnosti jsou „zajedno ve svých úmyslech“ a „svou sílu i moc“ dávají šelmě. (2) Toto uskupení vede válku proti Beránkovi. (3) V závěrečném boji Beránek, to je Kristus, a jeho následovníci zvítězí. Šelma je poražena a Vítězem je Ježíš.

Přemýšlel jsi někdy nad tím, jakou strategii by mohl ďábel použít ke sjednocení národů? Historie se často opakuje. Víme, jak došlo k rozpadu Římské říše. Když germánské vpády ze severu ohrožovaly západní Evropu, římský císař Konstantin se přiklonil k náboženství. Autorita církve spojená s mocí státu se stala přesně tím nástrojem, který Konstantin potřeboval.

Neustálé posilování svatosti neděle ve čtvrtém století bylo vypočítavým politickým a náboženským tahem ke sjednocení říše v době krize. Konstantin chtěl, aby se jeho impérium sjednotilo, a římská církev chtěla, aby se „obrátilo“. Renomovaný historik Arthur Weigall to říká jasně: „Církev udělala z neděle posvátný den [...] hlavně proto, že šlo o každotýdenní svátek slunce. Ze strany křesťanství se jednalo o jasný záměr. Převzít pohanské svátky, které měly u lidí oblibu a tradici, a dát jim křesťanský význam.“ (Arthur Weigall, *The Paganism in Our Christianity*. New York: GP Putnam's Sons, 192, s. 145)

V době velké krize, kdy je celý svět vyděšený, zraněný a prožívá různé těžkosti, budou lidé zoufale toužit po někom, kdo by jim poskytl stabilitu a ochranu. Takto se často dostávali k moci tyranů v minulosti a není důvod si myslet, že by se to už nemohlo opakovat. Podle proroctví se něco podobného děje i v době závěrečných událostí.

I když je těžké pochopit, jak se to vše může stát, svět už byl svědkem velkých změn a rychlosti, s jakou se mohou uskutečnit. I když neznáme podrobnosti o tom, co přijde, musíme být připraveni.

Aplikace

Proč i v naší demokratické společnosti mnozí lidé volají po rázném, autoritativním vůdci? V čem spočívá nebezpečí?

ZNAMENÍ ŠELMY

¹⁶A nutí všechny, malé i velké, bohaté i chudé, svobodné i otroky, aby měli na pravé ruce nebo na čele cejch, ¹⁷aby nemohl kupovat ani prodávat, kdo není označen jménem té šelmy nebo číslicí jejího jména. (Zj 13,16.17)

⁹Za nimi letěl třetí anděl a volal mocným hlasem: „Kdo kleká před šelmou a před její sochou, kdo přijímá její cejch na čelo či na ruku...“ ¹²Zde se ukáže vytrvalost svatých, kteří zachovávají Boží přikázání a věrnost Ježíši.“ (Zj 14,9.12)

Osobní studium

Porovnej úvodní texty Zj 13,16.17 a Zj 14,9 s veršem Zj 14,12. Kam má být umístěno znamení šelmy? (Viz Dt 6,8; Dt 11,18.) Které dvě vlastnosti odlišují Boží lid od těch, kteří přijímají znamení šelmy?

Jedna skupina lidí uctívá šelmu a druhá dodržuje Boží přikázání (včetně čtvrtého, jediného přikázání, které šelma chtěla změnit) a má víru v Ježíše. To je základní rozdíl. Dábel, který pracuje prostřednictvím šelmy ze země a šelmy z moře, se pokouší podkopat Boží autoritu útokem na samotný symbol uctívání pravého Boha – na sobotu. Znak šelmy je umístěn buď na čele, nebo na ruce. Čelo je symbolem mysli, kde se nachází svědomí, rozum a úsudek; ruka je naopak symbolem činů.

Možná už dříve, než si vůbec dokážeme představit, nadejde čas, kdy budou přijaty zákony omezující naši náboženskou svobodu. Ti, kteří svědomitě následují Boží slovo a zachovávají pravou Hospodinovu sobotu, budou označeni za odpůrce jednoty a dobra společnosti.

„Ti, kdo budou zachovávat biblickou sobotu, budou označeni za nepřátele zákona

a pořádku, za ty, kdo boří mravní zábrany společnosti, působí anarchii a zkázu a přivolávají na svět Boží tresty. Jejich svědomitě dodržování Božích zásad bude označováno za umíněnost a pohrdání státní mocí. Budou obviňováni z nepřátelství proti vládě.“ (GC 592; VDV 384)

Římská církev říká, že neděle je „znakem“ její církevní autority. „Samozřejmě že katolická církev tvrdí, že změna byla jejím dílem. [...] A tento čin je znakem její církevní moci a autority v náboženských záležitostech.“ (*The American Catholic Quarterly Review*, leden 1883)

Zjevení předpovídá, že v budoucnosti, v době mezinárodní krize, bude náš svět čelit nějakému druhu radikální politické, sociální, náboženské a morální transformace, v rámci které se bude zachovávaní neděle prosazovat a nakonec se stane „znakem šelmy“.

Nevíme, jak se to uskuteční. Písmo nám dává jen velmi obecný nástin. Víme však dost na to, abychom pochopili, že velký spor vyvrcholí otázkou, koho uctívat – šelmu, nebo Stvořitele – a že sedmý den bude hrát ústřední roli.

Aplikace

Lidstvo se vždy dělilo na ty, kteří stáli na Boží straně, a na ty, kteří stáli na straně Božího nepřitele. Proč nemůže existovat střední cesta? Na základě čeho můžeš být ty sám přesvědčen, že stojíš na správné straně?

SOBOTA JAKO ZKOUŠKA

⁸Pamatuj na den odpočinku, že ti má být svatý. ⁹Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. ¹⁰Ale sedmý den je den odpočinutí Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ani ty ani tvůj syn a tvá dcera ani tvůj otrok a tvá otrokyně ani tvé dobytče ani tvůj host, který žije v tvých branách. ¹¹V šesti dnech učinil Hospodin nebe i zemi, moře a všechno, co je v nich, a sedmého dne odpočinul. Proto požehnal Hospodin den odpočinku a oddělil jej jako svatý. (Ex 20,8–11)

Osobní studium

Možná že se právě teď připravuje půda pro budoucí pronásledování. Dne 6. června 2012 tehdejší papež Benedikt XVI. adresoval naléhavou výzvu více než 15 000 lidí shromážděných na Náměstí svatého Petra v Římě, aby neděle byla dnem odpočinku pro každého a lidé mohli strávit čas se svými rodinami a s Bohem. „Obhajováním neděle člověk brání lidskou svobodu.“ Samozřejmě, není to stejné jako požadovat, aby ostatní zachovávali tento den místo biblické soboty, ale naznačuje to, že myšlenka neděle jako „dne odpočinku“ se může stát velkým problémem. Dříve či později budou přijaty zákony a ti, kteří se svědomitě řídí Božím slovem a zachovávají pravou sobotu, budou označeni za odpůrce nejlepších zájmů společnosti.

V době krize bude věrný Boží lid trvat na svém přesvědčení a následovat Boha díky jeho milosti a jeho moci. Věrní nepodlehnu tlaku.

Na rozdíl od znamení šelmy dostanou Boží pečeť. Pečeť se ve starověku používaly pro potvrzení pravosti úředních dokumentů. Boží pečeť najdeme v jeho zákoně.

Starověké pečeti byly výraznou jedinečnou značkou. Prorok Izajáš říká: „Zavaž svědectví a zapečeť zákon mezi mými učedníky“ (Iz 8,16).

Uvažuj o úvodním textu (Gn 20,8–11). Jaké prvky biblické pečeti můžeme najít v přikázání o sobotě? Jak se toto přikázání liší od všech ostatních přikázání?

Čtvrté přikázání obsahuje tři prvky autentické pečeti. Za prvé, jméno toho, kdo pečeť: „Hospodin, tvůj Bůh“ (Ex 20,10). Za druhé, titul toho, kdo pečeť: Hospodin, který „učinil“ (Ex 20,11), neboli Stvořitel. A za třetí, území patřící tomu, kdo pečeť: „nebe i země, moře a všechno, co je v nich“ (Ex 20,11). Podle Zj 7,1–3 je Boží pečeť umístěna na naše čelo, symbol naší mysli. Ježíš respektuje naši svobodu volby. Zve nás, abychom mu dovolili formovat naši mysl Duchem svatým (Ef 4,30). Touží, aby naše víra zůstala pevně zakotvena v Božím slově.

Rozumíme tedy, že věřící jsou ti, kteří „zachovávají Boží přikázání a věrnost Ježíši“ (Zj 14,12). A jedno z těch přikázání, která zachovávají, je právě přikázání o sobotě, které se šelma snažila změnit (Da 7,25).

Aplikace

Odehrává se nyní ve společnosti něco, co by v budoucnu mohlo vést k omezení naší náboženské svobody? Jak tyto události vnímáš? Co ji v současnosti zaručuje?

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

„Až protestantismus natáhne ruku přes záliv, aby uchopil ruku římské moci, až se natáhne přes propast, aby si podal ruku se spiritismem, když pod vlivem tohoto trojitého svazku naše země [Spojené státy] zavrhnou všechny principy své ústavy [...] a učiní opatření, aby se mohly šířit papežské lži a bludy, pak můžeme vědět, že nadešel čas mimořádného působení satana a konec se blíží.“ (5T 451)

„Máme tendenci přehlížet skutečnost, že neděle je dnem uctívání nepřátelských sil [...] v příběhové linii knihy Zjevení. Neděle je mimořádně důležitým symbolem, který odhaluje neuvěřitelnou mazanost a rafinovanost draka. [...] Tato [...] změna Božího zákona vyjadřuje jediným jednoduchým úkonem samotnou podstatu nenávisti draka vůči Bohu ve vesmírném konfliktu. Jeho jednoduchost velice klame. Drak se snažil uzurpovat si Boží místo ve vesmíru tím, že se popisoval jako skutečný objekt uctívání a tvrdil, že Boží zákon je nespravedlivý – že by se měl změnit. Drak změnil zákon v kritickém místě Desatera, kde je Bůh představen jako Stvořitel a Vykupitel, jediný hodný uctívání (Ex 20,8–11; Dt 5; srovnej Zj 4,11; 5,9.13.14). Změna zákona projevuje nejen drakovu nenávist k Boží vůli (vyjádřené v zákoně), ale má i snahu uzurpovat si Boží místo tím, že se sám stane objektem uctívání. [...] Přijetí a rozšíření této změny zákona by drakovi zajistilo vítězství.“ (Ángel Manuel Rodríguez, *The Closing of the Cosmic Conflict: Role of the Three Angels' Messages*. Nepublikovaný rukopis, s. 53.54)

Otázky k rozhovoru

1. Přestože žijeme v tušení, ba dokonce v očekávání konečných událostí, proč bychom si měli dávat pozor, abychom neskouzli do fanatismu, do určování dat nebo do spekulací nad rámeček toho, co nám bylo odhaleno prostřednictvím inspirovaného slova? Proč je takové jednání nebezpečné? Jak by na lidi zapůsobilo, kdyby se předpovědi vycházející ze spekulací nenaplnily?
2. I když se musíme vyhnout nebezpečím uvedeným v předchozí diskuzní otázce, jak odpovíme těm, kteří říkají, že náš „scénář“ se znamením šelmy a pronásledováním se nemůže uskutečnit, protože se to vzhledem k současnému stavu světa nezdá pravděpodobné? Přestože se taková úvaha může zdát na první pohled rozumná, ve skutečnosti není správná. Proč? (Koneckonců, zažili jsme, jak rychle mohou přijít velké změny.)